Ông lão tiễn con

Viết bởi Quản trị viên

Thường ông anh còi, mới từ Hà Nội bay vào TP. HCM ngày mai lại phải đi công tác xa. Buổi tối anh tranh thủ vào bệnh viện thăm ba, trên đường về bỗng rớt ví. Đến lúc chợ ra thì tiền đang bay tứ tung theo gió vì chiếc xe buýt vừa đi qua. May sao, anh chợy lại nhặt được chiếc ví còn nguyên giấy tờ và ba tờ hai trăm ngàn. Tội nghiệp, mới lãnh lương, chục mốt cũng kha khá tiền.

Ảnh minh hoạ

Tiếp tục bước đi trên vỉa hè, anh thấy một ông già ngồi bệt xuống vỉa hè, hai chân chỉ có một chiếc giày, na theo bao quần áo, anh liền ghé vô hỏi:

- Bác ăn cơm chưa, cháu mới ăn cơm đây.
- Uhm..uhm. Mà tao thấy có cái quán ăn nào đâu? Mà mày có tiền mua cho tao hộp cơm được rồi.
- Bác ăn cơm chi, cháu mua cho.
- Mày cho tao cơm thịt heo mà chan nước nhiều vào. - Bác đợi cháu tí, cháu mua về ngay.

Anh chạy ngay đi tìm một quán cơm gần đây, mua một hộp cơm sườn, trứng, chả và một ly nước ép dưa hấu hết 40 ngàn. Nhanh chân trở lại nơi ông lão ngồi chỉ và hỏi han:

- Bác ăn chưa, cháu mở bác ăn luôn nhé, kẻo đói rồi! - Cám ơn mày, mày có tin tao bỏ ngày rồi mới ăn một ổ bánh mì không? Cỡ đó đó, chút tao ăn.

Thấy ông già đáng thương, anh nán lại ngồi hỏi han ông cho có bạn:

- Nhà bác ở đâu, sao lang thang thế này ở?
- Nhà tao số 80, đường... ở Q.12. Tao đi tìm con!
- Bác có số điện thoại của con bác không? - Nó đi bụi đời có liên lạc được đâu mà có số điện thoại?

Anh im lặng một lúc, ông lão giọng buồn bã nói tiếp:

- Vì tao cũng bỏ đi từ năm bảy lăm. Con gái thì lấy chồng bên Myanmar chẳng biết sống chết thế nào?

Ông lão còn kể thêm về đứa con trai đầu đã chết vì bom đạn. Ông chỉ còn một đứa con duy nhất. Nó bỏ đi bộ đội và ông đã lần lại nhiều ngày đi tìm những vốn chưa gặp.

Trước khi về anh biếu ông vài trăm ngàn còn lại làm lộ phí tìm con, không quên chúc ông sớm tìm ra đứa con mình. Còn anh ra về với một niềm vui nho nhỏ khi được mời ông một bữa cơm ngon. Tự thấy mình còn may mắn còn hạnh phúc, còn bé nhỏ giữa đời khi chỉ giúp người được những điều vặn vặt.

Mong sao qua câu chuyện có thật về ông lão tìm con trên các vỉa hè ngõ ngách mênh mông này sẽ sớm gặp lại được người con lầm lạc của mình. Có vậy ông mới yên lòng nhắm mắt. Và biết đâu có một người con lầm lạc nào đó đang đọc câu chuyện này chợt nhớ về cha mẹ mình. Có khi nào họ cũng đang lây lất trên một vỉa hè nào đó với bao quần áo trên tay, mấy ngày không ăn uống mà lòng chỉ hướng về con...

Hải Nguyệt